
**ПРАВОВІ, ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
ЄВРОПЕЙСЬКОЇ І СВІТОВОЇ ІНТЕГРАЦІЇ**

Андрій Олександрович Амелін – студент IV курсу Сумської філії
Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Світлана Анатоліївна Петровська** – старший
викладач кафедри соціально-економічних дисциплін,
кандидат економічних наук

**СТАН ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ДИРЕКТИВИ № 89/391/ЄЕС «ПРО
ВСТАНОВЛЕННЯ ЗАХОДІВ ІЗ ЗАОХОЧЕННЯ ПОЛІПШЕННЯ
ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я ТА БЕЗПЕКИ ПРАЦІ ПРАЦІВНИКІВ» У
ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ**

Охорона праці є одним із основних напрямів соціальної політики Європейського Союзу, що визначено договорами про його утворення. Україна робить значні кроки у напрямку узгодження свого законодавства з Угодою про асоціацію, у тому числі щодо трудових норм та нормативно-правової бази у сфері безпеки та охорони праці.

Директива № 89/391/ЄЕС «Про встановлення заходів із заохочення поліпшення охорони здоров'я та безпеки праці працівників» прийнята Радою Європейських співтовариств для гарантування безпеки і здоров'я працівників та забезпечення високого рівня захисту шляхом запровадження мінімальних вимог щодо безпеки і гігієни праці на всій території ЄС (1).

Дана Директива визначає:

- принципи:
 - запобігання професійним ризикам;
 - безпеки і охорони здоров'я;
 - усунення факторів ризику і нещасних випадків;
 - практики інформування, навчання, консультацій та забезпечення участі працівників;
- обов'язки роботодавців і працівників стосовно реалізації цих принципів (2).

Згідно з Директивою роботодавець зобов'язаний забезпечувати безпеку і захист здоров'я працівників у всіх аспектах, що стосуються роботи. Не звільняє роботодавця від відповідальності у цій сфері навіть залучення ним компетентних сторонніх служб або осіб, що виконують захисні та профілактичні заходи. Також на відповідальність роботодавця не впливають обов'язки працівника у сфері безпеки і охорони здоров'я під час роботи (3).

На додаток до рамкової Директиви 89/391/ЄЕС нормативно-правова база ЄС у сфері безпеки і гігієни праці включає близько 30 окремих директив, які зосереджені на конкретних аспектах безпеки і гігієни праці і забезпечують адаптацію принципів цієї рамкової Директиви до конкретних завдань (наприклад, ручного переміщення вантажів), конкретних небезпечних факторів (наприклад, впливу небезпечних речовин або фізичних чинників), конкретних підприємств і галузей (наприклад, тимчасових будівельних майданчиків, гірничодобувної промисловості, риболовних суден), конкретних груп працівників (наприклад, вагітних жінок, жінок, які нещодавно народили і які годують груддю, молодих працівників, працівників із фіксованим строком працевлаштування), певних аспектів роботи (наприклад, організації робочого часу) (1).

На сьогоднішній день Директива 89/391 ЄС вже частково імplementована в таких нормативно-правових актах України.

1. Виданих парламентом: Кодекс законів про працю України, Закон України «Про охорону праці».

2. Виданих Кабінетом Міністрів України: Постанова «Про затвердження переліку заходів і засобів з охорони праці», Постанова «Про порядок проведення атестації робочих місць за умовами праці».

3. Виданих Міністерствами та іншими органами влади: Наказ «Про затвердження Типового положення про порядок проведення навчання і перевірки знань з питань охорони праці та Переліку робіт з підвищеною небезпекою», Наказ «Про затвердження Типового положення про службу охорони праці».

4. В інших нормативно-правових актах.

Та на жаль, українське законодавство ще недостатньою мірою відповідає Директиві 89/391/ЄЕС. Тому завданням держави є створення нормативно-правової бази, яка б відповідала вимогам законодавства.

Отже, імplementування зазначеної Директиви позитивно вплине на розвиток системи охорони праці на державному рівні та дійове її втілення на рівні окремих підприємств з урахуванням міжнародного досвіду, особливо досвіду країн Євросоюзу, надасть змогу більш ефективно запобігати небезпечним та шкідливим умовам праці, сприяти зменшенню травматизму, скороченню нещасних випадків на підприємстві, підвищенню продуктивності праці.

Література

1. Антоніу Сантуш. Узгодження українського законодавства з європейською нормативно-правовою базою з безпеки і гігієни праці: ключові питання. *Охорона праці і пожежна безпека*. 2019. №7. С. 6-13. URL: <https://oppb.com.ua/articles/uzgodzhennya-ukrayinskogo-zakonodavstva-z-yevropeyskoyu-normatyvno-pravovoyu-bazoyu-z-0>.
2. Директива Ради від 12 червня 1989 року про запровадження

заходів, покликаних заохочувати до покращення безпеки та охорони здоров'я працівників на роботі (89/391/ЄЕС). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_b23#Text.

3. Грибан В.Г., Гавриленко І.О. Впровадження в національну практику України базових принципів законодавства Євросоюзу в галузі безпеки праці, охорони життя та здоров'я працівників. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2015. №3. С. 117-126.

Артем Олегович Микитчик – студент IV курсу Сумської філії
Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: Світлана Анатоліївна Петровська – старший
викладач кафедри соціально-економічних дисциплін,
кандидат економічних наук

ОСОБЛИВОСТІ МЕХАНІЗМУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ МІЖНАРОДНИХ ТРУДОВИХ СТАНДАРТІВ

Для успішної інтеграції України у світове співтовариство потрібна активна економічна, політична, соціальна, культурна взаємодія з іншими країнами та проведення правових реформ, що відповідатимуть нормам міжнародних стандартів.

Сьогодні Україна намагається стати членом європейського простору, тому зближення українського законодавства з міжнародним правом та забезпечення реалізації норм інших країн зможе прискорити даний процес і дасть нашій країні можливість стати демократичною, соціально-правовою державою.

Сучасний розвиток процесів інтеграції та інтернаціоналізації світової економічної політики держав зумовлює підвищення уваги до проблем імплементації норм міжнародного права на внутрішньодержавному рівні. Тому захист прав людини, в тому числі у галузі праці, вже не є справою окремої держави і національного законодавства. Гармонізація положень законодавства України у сфері трудових відносин з міжнародними трудовими стандартами та їх імплементація у національне законодавство є загальними тенденціями поглиблення взаємозв'язків національного і міжнародного права та основним напрямом діяльності (1).

Імплементація норм міжнародного права в національне законодавство розуміється як складний процес, що являє собою цілеспрямовану організаційно-правову діяльність держав, яка здійснюється індивідуально, колективно або в рамках міжнародних організацій з метою своєчасної, всебічної і повної реалізації прийнятих ними відповідно до міжнародного права зобов'язань (2).